

Rapport

Datum: 17 mei 2006

Rapportnummer: 2006/182

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de minister-president zijn brief van 14 november 2004 over diens optreden na de moord op cineast Theo van Gogh op 7 februari 2005 onvoldoende heeft beantwoord.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker wendde zich bij brief van 14 november 2004 tot de minister-president in verband met diens optreden in de weken na de moord op cineast Theo van Gogh op 2 november 2004. Hij verweet de minister-president meer aandacht te hebben voor gebeurtenissen in de moslimgemeenschap - "Zo bezocht u de school in Uden (waarop een aanslag was gepleegd; N.o.), bezocht onze Koningin een discussie met voornamelijk moslimjongeren en nam u deel aan het suikerfeest in Eindhoven" -, dan voor gebeurtenissen rondom de moord op Theo van Gogh, - "U of de Majesteit hebben de diverse plechtigheden in Amsterdam niet bezocht, u of de majesteit hebben geen bloemen gelegd op de (de plek waar de moord plaatsvond; N.o.), u en de Majesteit hebben niet of nauwelijks blijk gegeven van uw grote verontwaardiging" -. Hij verzocht de minister-president om uitleg over diens optreden.

In het vervolg van zijn brief deelde verzoeker de minister-president mee, dat gelet op de fouten die zijns inziens in verband met de moord door de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) waren gemaakt, de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zijn ontslag zou moeten indienen.

2. Bij brief van 7 februari 2005 deelde de minister-president verzoeker in reactie op zijn brief het volgende mee:

"...In uw brief van 14 november (2004; N.o.) reageert u onder meer op mijn bezoeken aan scholen, mensen en organisaties die slachtoffer zijn geworden van aanslagen en geweld. Met deze bezoeken heb ik mijn betrokkenheid en medeleven willen tonen aan de getroffen.

Van de in uw brief verwoorde opvattingen heb ik met aandacht kennis genomen."

3. Nadat verzoeker zich intern (middels de tussenkomst van de Nationale ombudsman) over de inhoud van de brief van 7 februari 2005 had beklagd, deelde de minister-president hem bij brief van 24 augustus 2005 mee, dat de brief van 14 november 2004 een veelheid aan opvattingen bevatte. Hij meende echter, dat hij met zijn reactie van 7 februari 2005 verzoekers belangrijkste vraag - namelijk naar de overwegingen achter de werkbezoeken in de weken na de moord op Theo van Gogh - had beantwoord. Verzoekers

opmerkingen inzake de positie van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties had hij, zo deelde hij verder mee, voor kennisgeving aangenomen.

4. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman kwam in het hiervoor weergegeven standpunt van de minister-president geen verandering.

5. Verzoeker deelde de Nationale ombudsman tijdens het onderzoek nog mee, dat de kern van zijn vraag aan de minister-president was waarom deze na de moord op Theo van Gogh niet direct de plaats van het gebeurde heeft bezocht.

II. Beoordeling

6. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Dit houdt onder meer in, dat een bestuursorgaan een duidelijk en op het onderwerp toegesneden antwoord moet geven indien een burger het bestuursorgaan een vraag stelt over een bepaald onderwerp.

7. Verzoekers brief van 14 november 2004 bevat een aantal verwijten aan de minister-president over diens optreden in de weken na de moord op Theo van Gogh. Volgens hem had de minister-president teveel aandacht gegeven aan dat wat hij in zijn brief gebeurtenissen in de moslimgemeenschap noemt en te weinig aandacht gegeven aan dat wat hij gebeurtenissen rondom de moord op Theo van Gogh noemde. Hij verzocht de minister-president om uitleg over diens optreden.

Daarnaast deelde verzoeker de minister-president mee, dat wat hem betreft de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zijn ontslag zou moeten indienen.

8. Volgens de minister-president bevatte verzoekers brief van 14 november 2004 een veelheid aan opvattingen, maar was de kern ervan gelegen in de vraag wat de overwegingen achter de werkbezoeken in de weken na de moord op Theo van Gogh waren geweest. Deze vraag was, aldus de minister-president, met de brief van 7 februari 2005 beantwoord. Verzoekers opmerkingen met betrekking tot de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties had de minister-president voor kennisgeving aangenomen.

9. De discussie die verzoeker in zijn correspondentie met de minister-president aangaat betreft een kwestie van politieke afweging en waardering en niet een discussie over de vaststelling van verzoekers rechten. Een discussie over de wijze waarop de minister-president reageerde op de moord op Theo van Gogh, zoals verzoeker die beoogt, zou ook in de media of in de Tweede Kamer gevoerd kunnen zijn. Deze plaatsbepaling van de discussie heeft naar het oordeel van de Nationale ombudsman een tweetal consequenties.

In de eerste plaats vormt de weging van de door de minister-president gegeven motivering geen vraag van behoorlijkheid zoals die ter beoordeling van de Nationale ombudsman staat. De minister-president gaf uiteindelijk de volgende motivering: "In mijn antwoord heb ik aangegeven wat het doel van mijn werkbezoeken is geweest. Ik zie niet in hoe ik de keuze van mijn werkbezoeken nader kan motiveren." De minister-president heeft een motivering gegeven en voor de beoordeling van de behoorlijkheid van dat antwoord is niet van belang of die motivering politiek gezien sterk of zwak is. Dat is een vraag die thuis hoort in het politieke debat in media en Kamer.

In de tweede plaats moet de discussie tussen verzoeker en de minister-president in de juiste context geplaatst worden. Het gaat om een brief-contact met een burger over een kwestie van politieke afweging. Het valt toe te juichen dat de minister-president ook inhoudelijk reageert op individuele brieven van burgers over regeringsbeleid. Het zou echter te ver gaan om in het kader van de behoorlijkheid een bewindspersoon in individuele contacten met burgers te verplichten om op een zelfde niveau van precisie en uitvoerigheid te reageren alsof het gaat om een schriftelijke vraag uit de kamer. Een lid van het parlement zou naar aanleiding van de schriftelijke antwoorden hebben kunnen aansturen op bij voorbeeld een interpellatie. De klacht die verzoeker naar aanleiding van het schriftelijke antwoord bij de Nationale ombudsman heeft ingediend, kan echter niet leiden tot een verdieping van het politieke debat zoals dat in het verkeer met de Tweede Kamer gebruikelijk is. He stond de minister-president vrij om deze discussie verder uit te diepen, maar hij is op grond van de behoorlijkheid niet verplicht om dat te doen.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

10. Nu verzoeker de minister-president de enkele mededeling deed dat wat hem betreft de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zijn ontslag zou moeten indienen, kon de minister-president ermee volstaan aan te geven dat hij van verzoekers opvatting op dat punt had kennis genomen.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van minister van Algemene Zaken is niet gegrond.

Onderzoek

Op 9 september 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van de minister-president.

Naar deze gedraging werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister-president verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister-president deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

INFORMATIEOVERZICHT

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Verzoekers brief aan de minister-president van 14 november 2004;
2. Brieven van de minister-president aan verzoeker van 7 februari 2005 en 24 augustus 2005;
3. Verzoekers brieven aan de Nationale ombudsman van 31 januari 2005, 6 juni 2005, 7 september 2005 en 9 november 2005;
4. Brief van de minister-president aan de Nationale ombudsman van 21 oktober 2005.

Achtergrond